

KAN JEZUS WAT?

Als Gij iets kunt doen, help ons!
Marcus 9 : 32

U hebt onder Uw pupillen er vast wel eens één gezien, van wie U dacht: "Dat is een hopeloos geval. We zijn met z'n allen onmachtig echt te helpen. Die patiënt is overgeleverd aan een vreselijke macht, die hem wil verderven".

Soms worden we inderdaad geconfronteerd met een macht die bovenmenselijk sterk is, in ieder geval voor mensen als U en ik, die niet werkelijk rekenen met Gods macht. Of denkt U dat wij, als we er destijds bij hadden gestaan, bij dat gebeuren waar Marcus ons over vertelt, iets anders hadden gedaan dan praten over dit "geval"? Nietwaar, als wij niets kunnen doen, gaan we praten, eindeloos praten en vaak verwijten we elkaar onze onmacht. Maar dan komt Jezus. En de mensen mogen de patiënt bij Hem brengen en Hij laat zich alles vertellen. Hij is bereid werkelijk naar ons te luisteren. Maar dan zegt Hij: "O ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij U zijn? Hoe lang zal Ik U nog verdragen? Brengt hen tot Mij!". Ja, hoe lang moet God er op wachten dat wij Hem God laten zijn, dat wij Hem werkelijk vertrouwen? Wij vragen ons steeds weer af hoe lang wij nog op Gods hulp moeten wachten, hoe lang we 't in onze moeilijke situatie moeten uithouden. Wij menen redenen genoeg te hebben om God verwijtend te vragen: "Hoe lang nog?".

Maar, er is nog een heel ander "hoe lang nog?". Dat komt uit een andere richting, dat komt van de Heer af. En hoe lang moet Hij dat nog blijven aanzien dat we misschien wel over Hem praten, maar Hem voor geen cent vertrouwen? Toch zegt Jezus: "Brengt hem tot Mij!". Als we dat eens zouden doen! Wat er ook zijn mag in Uw leven, waarmee wij ook niet klaarkomen, leg dat voor Hem neer! Hij roept U en nodigt U uit! Want Hij wil zich over ons ontfermen! Hier, in ons verhaal, brengen ze de patiënt tot Jezus. En dan komt 't er op aan!

Dan gaat 't om de vraag of de mens toebehoort aan een macht, die die mens geen mens laat zijn en die hem te gronde richt, òf aan God, die die mens schiep naar Zijn beeld. Heeft God ook macht over die macht, die de mens geen mens laat zijn?

Nu wordt er niet meer over het "geval" gepraat. Nu zal blijken wie de macht heeft. En de hele nood van die ongelukkige jongen mondt uit in het hulpgeroep van zijn vader: "Als ge iets kunt, help ons!". Is dat niet letterlijk onze redenring: "Kunt U eigenlijk wat?". Heel onze twijfel ligt daarin uitgedrukt. Wij twijfelen er steeds weer aan dat Jezus wat kan in ons speciale, concrete geval. En nu antwoordt de Heer: "Gij zegt: als Ge kùnt, maar geloof toch dat Ik het kant".

Wij zeggen tot God: "Als U werkelijk macht hebt". Maar 't komt er op aan dat we een streep halen door dat woordje "als". Geloven wil zeggen: er eenvoudig van uitgaan dat Jezus zo barmhartig is dat Hij ondanks ons ongelooft, ondanks onze twijfel, zich over ons heen buigt, ons vergeeft en ons geneest.

Als ik geloof denk ik niet aan wat mijn gelovigheid kan, maar dan denk ik aan hetgeen Jezus, de Heer van het geloof, kan.

En voor Jezus, op Wie het geloof ziet, zijn alle dingen mogelijk. Wat vertrouwen wij Hem toe, juist als wij ons onmachtig voelen?

Ds. H. Beker